

Przekład Stanisław Barańczak
Opracowanie tekstu i reżyseria Jacek Jabrzyk
Scenografia i kostiumy Justyna Elminowska
Projekcje i światła Mateusz Wajda
Opracowanie muzyczne Anna Stela
Choreografia Mikołaj Mikołajczyk

Orsino Michał Grzybowski
Viola/Sebastian Ewa Suchanek
Kapitan/Antonio Wojciech Masacz
Oliwia Izabela Beń
Maria Izabela Piątkowska
Sir Tobiasz Czkawka Marcin Gawel
Sir Andrzej Chudogęba Szymon Mysłakowski
Malvolio Lech Wierzbowski
Valentino/Curio/Fabian Remigiusz Jankowski
Blazen Łukasz Mazurek

Asystent reżysera Remigiusz Jankowski
Inspicjent Nikola Brojerska

Premiera 20 kwietnia 2013, Duża Scena

Licencja na wystawienie utworu została wydana przez Stowarzyszenie Autorów ZAIKS.

Teatr

im. Wojciecha Bogusławskiego
w Kaliszu

62-800 Kalisz, pl. W. Bogusławskiego 1
centrala: tel. 62 76 05 300
sekretariat: tel. 62 75 10 738, fax 62 76 05 303
dział organizacji widowni: tel. 62 76 05 310

www.teatr.kalisz.pl

teatr@teatr.kalisz.pl
kasa biletowa: tel. 62 76 05 314

Dyrektor naczelny i artystyczny **Igor Michalski**
Zastępca dyrektora **Grzegorz Sapiński**
Kierownik literacki **Małgorzata Leyko**

facebook

Wydawnictwa, media i archiwum Agata Wypych-Skonieczny • Koordynator pracy artystycznej Liliana Skutecka • Kierownik działu organizacji widowni i promocji Adela Matuszewska • Dział organizacji widowni i promocji Anna Przespolewska, Tomasz Wierzgacz • Kierownik techniczny Karol Ciupek • Brygadier sceny Grzegorz Szary • Obsługa sceny Adam Durman, Paweł Grochowski, Dariusz Łuszkiewicz, Radosław Szymczak • Rekwizytorzy Kamil Berczak, Maciej Górnicki • Oświetleniowcy Adam Glapiński, Dariusz Saldziński, Janusz Szycha • Akustycy Andrzej Druźbiak, Sebastian Jochan • Garderobiane Elżbieta Pałucka, Irena Pawlaczyk, Magdalena Wypych • Fryzjerka-charakteryzatorka Anna Kalinowska, Karina Owczarek • Pracownia krawiecka - damska Barbara Przybyła • Pracownia krawiecka - męska Henryk Piątkowski • Pracownia malarsko-dekoratorska Jolanta Pawłowska • Konserwator Marek Aronowski • Grafik komputerowy Piotr St. Walendowski

Redakcja **Małgorzata Leyko** • Projekt afisza teatralnego **Tomasz Wolff** • Zdjęcia w programie **Mateusz Wajda** • Projekt programu **Tomasz Wolff**

Za pomoc przy realizacji zwiastuna spektaklu zespół Teatru dziękuje restauracji „Pięterko”
Restauracja „Pięterko”, ul. Zamkowa 12, Kalisz, tel. 62 75 75 302

Teatr im. Wojciecha Bogusławskiego w Kaliszu

William Shakespeare

WIECZÓR
TRZECH
KRÓLI
albo co chcecie

Twelfth Night or What You Will

W *Wieczorze Trzech Króli* niezmiernie ważny jest podtytuł komedii. Nasuwa istotny trop, kilka tropów nawet. *Wieczór Trzech Króli lub Co chcecie*. Co chcecie, czyli: co wybieracie. Właśnie – co wybieracie? Która z postaw jest wam bliższa? Czkawka czy Malvolio? Ale także Viola czy Cezario? Ale także trzeba by sięgnąć do innych znaczeń idiomu. *What you will* – o czym marzycie? Co się wam w duszy śni? I wówczas okaże się, że to, co chcecie, na co będziecie w końcu zmuszeni przystać, wcale niekoniecznie musi być tym, co się wam marzyło.

[Andrzej Żurowski, *Czytanie Szekspira*, 1996, s. 115-116]

(...) rozwój wydarzeń w *Wieczorze Trzech Króli* pokazuje jak na dłoni funkcjonowanie ideologii heteronormatywnej. Shakespeare głównymi bohaterami swojej komedii nie tylko uczynił bliźniaczą parę, Sebastiana i Violę, lecz ponadto obojgu przypisał swoiście rozumiany status graniczny w ramach heteroseksualnej matrycy tożsamości płciowej. Ich lustrzana identyczność nie jest przecież efektem doskonałego wcielania w życie kulturowych wzorców zachowań uznanych za normatywne, a więc naturalne. Wręcz przeciwnie, Shakespeare świadomie scharakteryzował Sebastiana jako chłopca o tak delikatnym usposobieniu i rysach, że mógłby z łatwością uchodzić za dziewczynę. Natomiast Viola, zmuszona okolicznościami do ukrycia się pod przybraną tożsamością, zdecydowała się udawać nie tyle mężczyznę, ile właśnie eunucha pozbawionego części biologicznych atrybutów męskości. W centrum akcji znalazły się tym samym dwie postacie, które inni musieli identyfikować jako w znacznej mierze androgyniczne, a więc jako żywe wcielenie idei komplementarności płci Platona. Topos świata jako teatru pozwala więc z powodzeniem na to, by w *Wieczorze Trzech Króli* odczytać tożsamość jako pozbawioną stałej podstawy maskaradę, przygotowaną dla innych i przez nich utwierdzaną, bądź demaskowaną. (...) W *Wieczorze Trzech Króli* Shakespeare pokazywał, że istnieje sankcjonowany scenariusz, do którego muszą się dostosować ludzkie ciała, zgodnie z kształtującą się wtedy heteronormą. Przebieg akcji miał jednocześnie przekonać widzów o tym, że chodzi o jedyne, zapewniające harmonię wyjście, gdyż (...) uczucie połączyło odpowiednie osoby nie ze względu na ich przebrania, lecz pomimo nich, o czym doskonale wiedzieli widzowie. Do szczęśliwego finału dochodziło za ich zgodą również dlatego, że dobór par na ślubnym kobiercu gwarantował wszystkim życie bez masek i przebrań, w prawdzie jednostkowej i społecznej.

[Mateusz Borowski, Małgorzata Sugiera, *W pułapce przeciwieństw. Ideologie tożsamości*, Warszawa 2012, s. 207, 252-253]

Jacek Jabrzyk – reżyser; studiował polonistykę w Opolu i wiedzę o teatrze w warszawskiej Akademii Teatralnej, a następnie był studentem Wydziału Reżyserii Dramatu krakowskiej PWST, którą ukończył w 2006 przedstawieniem dyplomowym *Drugi upadek albo Godot, akt III* Sylviane Dupuis z udziałem Jerzego Stuhra i Jerzego Treli. Podczas studiów był asystentem reżysera przy spektaklach Pawła Miśkiewicza i Wojciecha Smarzowskiego w Starym Teatrze im. Heleny Modrzejewskiej. Reżyserował w Teatrze im. S. Jaracza w Olsztynie – *W. B. Franka Wedekinda* (2007) i *Zabawę Sławomira Mrożka* (2009); w Teatrze Łaźnia Nowa w Krakowie – *Sen nocy letniej* Williama Shakespeare'a (2008), w Teatrze Dramatycznym im. J. Szaniawskiego w Wałbrzychu – *Czas kochania, czas umierania* Fritza Katera (2009), w Teatrze im. Wilama Horzycy w Toruniu *Dziady. Transformacje* wg Mickiewicza (2011) oraz we wrocławskiej filii PWST w Krakowie – *Nasze miasto* Thorntona Wildera (2011). W kaliskim Teatrze im. Wojciecha Bogusławskiego wystawił *Szklaną menażerię* Tennessee Williamsa (2011).

